Dosarul nr. 4-467/2023
4-23141794-09-4-04102023

H O T Ă R Â R E
În Numele Legii

08 noiembrie 2024 mun. Bălți

Judecătoria Bălți, sediul central
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător Natalia Foma
Grefier Tina Sergentu

examinând în ședința judiciară publică, în limba română cauza contravențională de învinuire a lui Russu Pavel, în baza art. 233 alin. (1) Cod contravențional, și demersul agentului constatator privind aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** și confiscarea acestuia, precum și contestația depusă de Popov Vasili împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 06045999 din 22.09.2023 întocmit în privința sa,

c o n s t a t ă :

La data de 02.10.2023, în privința lui Russu Pavel a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 076641, pentru faptul că la 02.10.2023, în jurul orei 07:04, conducea automobilul de marca ” *****” cu n/î *****, în mun. Bălți, str. Calea Ieșilor 74, aflându-se în stare de ebrietate produsă de alcool, cu o concentrație de 0,18 mg/l vapori de alcool în aerul expirat, ceea ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege și fapta nu constituie infracțiune.

Conform procesului verbal cu privire la contravenţie din 30.04.2024, acţiunile lui Russu Pavel au fost încadrate în baza art. 233 alin. (1) Cod contravenţional pentru încălcarea pct. 14) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, cauza fiind remisă Judecătoriei Bălți sediul central pentru examinare potrivit competenței.

Avocatul Ion Prisacari în interesele contravenientului Russu Pavel, a solicitat anularea procesului verbal cu privire la contravenție.

În ședința de judecată contravenientul Russu Pavel a menționat că, vina în comiterea contravenției imputate nu o recunoaște, solicită să fie declarat nul procesul verbal cu privire la contravenție

Mai mult ca atât la data de 05.10.2023, cet. Russu Pavel a depus prin intermediul Direcției Patrulare Nord o contestație asupra procesului verbal cu privire la contravenție indicând că a fost întocmit ilegal, a fost admisă derogări de la legislația contravențională.

Indică contravenientul că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în limba română și esența acestuia nu i-a fost exlicat, mai mult ca atât a fost perfectat în lipsa avocatului.

În ședință de judecată agentul constator nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu a informat instanța de judecată despre motivele neprezentării, nu a solicitat amânarea examinării cauzei pentru o altă dată. Astfel că, prin prisma art. 455 Cod contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Audiind explicațiile participanților prezenți la proces, studiind materialele prezentate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că învinuirea imputată lui Russu Pavel şi-a găsit confirmare în cadrul şedinţei de judecată.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct.1) Cod contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe.

În conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) și (5) Cod contravențional, contravenţiile prevăzute la art.54^1 , 63–65, 66–68, 75, 76, 88, 92, 107^1 , art.157 alin.(6), (9) şi (10), art.165, 181, 227, 233, 237, 243, art.2771 alin.(3), art.316, 317, 3181 , 320, 322–324, 3304 , 3341 , 335–337, 342, 351–353, 3581 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei. Procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.75, 76, 92, 165, 181, 227 se remit spre examinare comisiei administrative, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.54^1 , 63–65, 66–68, 88, 107^1 , art.157 alin.(6), (9) şi (10), art. 233, 237, 243, art.2771 alin.(3), art.316, 317, 318^1, 320, 322–324, 330^4 , 334^1 , 335–337, 342, 351–353, 358^1 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

În conformitate cu prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Potrivit art.134^{12} alin. (1) Cod penal, prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau alte substanţe cu efecte similare.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 134^{12} Cod penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad minim se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sînge de la 0,3 pînă la 0,5 g/l sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 pînă la 0,3 mg/l.

În conformitate cu prevederile pct. 3 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 296 din 16 aprilie 2009, se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentraţii maxime admisibile de alcool: în sînge – 0,3 g/l; în aerul expirat – 0,15 mg/l.

Conform pct. 4 lit. a) al aceluiași Regulament, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică: a) cu grad minim – în caz de stabilire a concentraţiei de alcool de la 0,3 g/l pînă la 0,5 g/l în singe sau de la 0,15 mg/l pînă la 0,3 mg/l în aerul expirat.

Prin urmare, analizînd probele prezentate instanţa de judecată consideră că, vinovăţia lui Russu Pavel de săvîrşirea faptelor comise integral este confirmată prin probe pertinente şi concludente, şi anume: procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 076641 din 02.10.2023; rezultatul testării cu alcotesterul drager; proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din data de 02.10.2023; ordonanță de constatare a faptei contravenționale; ordonanță de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din data de 02.10.2023; proces-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din data de 02.10.2023; proces-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din data de 02.10.2023; cazier contravențional eliberat pe numele lui Russu Pavel.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, deaceea instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Russu Pavel i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale și fiind administrate probele încuviințate acestuia, însă prin aceste probe ultimul nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în

exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Astfel, instanța de judecată consideră că vinovăția contravenientului Russu Pavel în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, contravenientul Russu Pavel nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialităţii, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, deaceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.

Totodată, studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI06 076641 din 02.10.2023 prin prisma art. 442 şi 443 Cod contravenţional instanţa îl găseşte ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Drept consecinţă, acţiunile contravenientului Russu Pavel corect au fost încadrate conform prevederilor art. 233 alin. (1) Cod contravențional, conducerea vehiculului de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune, pentru care legea contravențională nouă prevede pedeapsa cu amendă de la 350 la 500 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 6 luni la 1 an.

Prin urmare, faţă de cele invocate mai sus, instanţa apreciază că petentul a săvârşit fapta contravenţională reţinută în sarcina sa prin decizia asupra cauzei contravenționale, nefiind răsturnată prezumţia de validitate și temeinicie de care beneficiază acest act.

Potrivit art.3 Cod contravențional, (1) Caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la

momentul săvîrşirii faptei. (2) Legea contravenţională care înăspreşte sancţiunea sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei contravenţii nu are efect retroactiv. (3) Fapta care, printr-o lege nouă, nu mai este considerată contravenţie nu se sancţionează, iar sancţiunea stabilită şi neexecutată anterior intrării în vigoare a noii legi nu se execută. (4) Dacă legea nouă prevede o sancţiune contravenţională mai blîndă, se aplică această sancţiune. În cazul aplicării sancţiunii din legea veche, această sancţiune se execută în limita maximului sancţiunii din legea nouă. Dacă legea nouă nu mai prevede o anumită categorie a sancţiunii, sancţiunea de o astfel de categorie, stabilită şi neexecutată anterior intrării în vigoare a noii legi, nu se mai execută. (5) Dacă legea nouă prevede o sancţiune mai aspră, contravenţia continuă a cărei săvîrşire a început anterior intrării în vigoare a noii legi se sancţionează în conformitate cu legea în vigoare la momentul consumării ei. (6) Timpul săvîrşirii contravenţiei este considerat timpul săvîrşirii acţiunii ilicite, iar în cazul inacţiunii, timpul în care trebuia să se desfăşoare acţiunea pe care contravenientul a omis să o efectueze, independent de timpul survenirii urmărilor.

În prezent, art.30 Cod contravențional prevede, că (1) Prescripţia înlătură răspunderea contravenţională. (2) Termenul general de prescripţie a răspunderii contravenţionale este de un an. (3) Termenul special de prescripţie pentru contravenţiile prevăzute la art. 78^1, 155^1 şi 179 este de 18 luni. (4) Termenul de prescripţie a răspunderii contravenţionale se reduce la jumătate pentru persoanele care la data săvîrşirii contravenţiei erau minore. (5) Termenul de prescripţie curge de la data săvîrşirii contravenţiei şi pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii cu privire la cauza contravenţională. (6) În cazul săvîrşirii unei noi contravenţii de către aceeaşi persoană, termenul de prescripţie se calculează pentru fiecare contravenţie separat. (7) Curgerea termenului de prescripţie se suspendă dacă persoana care a săvîrşit contravenţia se sustrage de la procesul contravenţional. În acest caz, curgerea termenului de prescripţie se reia de la data reţinerii persoanei sau autodenunţării. (8) În cazul prevăzut la alin.(6), persoana nu poate fi trasă la răspundere contravenţională dacă de la data săvîrşirii contravenţiei a trecut un an şi în această perioadă nu a fost săvîrşită o nouă contravenţie. (9) În cazul contravenţiei continue şi al contravenţiei prelungite, termenul de prescripţie curge de la data săvîrşirii ultimei acţiuni sau a inacţiunii.(10) Termenul de prescripţie a punerii în executare a sancţiunii contravenţionale este de un an, calculat din data la care decizia sau hotărîrea prin care aceasta a fost aplicată a rămas definitivă.(11) Se consideră că nu a fost supus răspunderii contravenţionale contravenientul: a) a cărui răspundere contravenţională a fost înlăturată; b) care a executat integral sancţiunea; c) în a cărui privinţă procesul contravenţional a încetat.

La momentul comiterii de către Russu Pavel a contravențiilor prevăzute la art. 233 alin. (1) Cod contravențional, termenul de prescripție este de un an și

curgea de la data săvîrşirii contravenţiei şi pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii cu privire la cauza contravenţională.

Raportînd normele prevăzute la art. 30 Cod contravențional în vigoare la momentul comiterii contravenției și materialele cauzei contravenționale, instanța constată că contravenția a fost comisă de Russu Pavel la data de 02.10.2023 și la moment a expirat mai mult de un an, și deci, a expirat termenul de prescripție de tragere la răspunderea contravențională, fapt de care urmează să țină cont instanța la adoptarea și pronunțarea hotărîrii.

La caz, la data comiterii contravenției – 02.10.2023, decizia de sancționare nu a rămas definitivă, cauza fiind supusă examinării în instanța de judecată, fiind asigurat părților dreptul la un proces echitabil.

La moment, termenul de prescripție indicat este expirat, fapt ce servește temei pentru înlăturarea răspunderii contravenționale.

Potrivit art.441 alin.(1) lit.b) Cod contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.3 alin.(3), art.4 alin.(3), art. 20-31.

Conform art.461 Cod contravențional, (1) În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional. (2) Procesul contravenţional poate fi încetat şi în alte cazuri decât cele prevăzute la alin.(1) doar dacă se constată că lipsa unei menţiuni în procesul-verbal cu privire la contravenţie afectează în mod esenţial fondul cauzei şi aceasta nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată.

Instanța de judecată a ajuns la concluzia de a înceta procesul contravențional în baza art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional din motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale, ținînd cont de circumstanțele cauzei contravenționale și prevederile legale enunțate mai sus.

Cu referire demersul agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare Nord al INSP, Vacarciuc Dumitru privind aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** și confiscarea acestuia, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. d) Cod contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de acest cod competenţei unor alte organe, precum și cauzele contravenţionale în care agentul constatator sau procurorul propun aplicarea unei măsuri de siguranţă dintre cele care urmează: expulzarea; demolarea construcţiei neautorizate și defrișarea arborilor și arbuștilor; confiscarea specială. Astfel, atunci când există o cauză contravenţională în care agentul constatator a propus aplicarea măsurii de siguranţă privind confiscarea specială, instanţa de judecată este competentă de a o judeca.

Potrivit art.439³ Cod contravențional, punerea sub sechestru este o măsură procesuală de constrângere care poate fi aplicată de către judecătorul de instrucţie sau de către instanţa de judecată, la solicitarea agentului constatator, a organului abilitat cu dreptul de examinare şi/sau soluţionare a contravenţiei respective sau a procurorului, pentru a asigura eventuala confiscare specială, precum şi pentru a garanta executarea sancţiunii amenzii, conform art.203–210 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător. Punerea sub sechestru a bunurilor pentru a asigura eventuala confiscare specială şi pentru a garanta executarea sancţiunii amenzii poate fi aplicată asupra bunurilor persoanei în privinţa căreia s-a pornit proces contravenţional. Punerea sub sechestru, pentru a asigura eventuala confiscare specială, poate fi aplicată şi asupra bunurilor altor persoane care le-au acceptat, ştiind despre dobândirea ilegală a acestora. Dacă bunurile ce urmează a fi sechestrate pentru repararea prejudiciului cauzat sau pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sânt folosite sau constituie parte a procesului tehnologic de producţie şi sechestrarea lor ar determina în mod inevitabil stoparea activităţii economice, se iau măsuri asigurătorii pentru sechestrarea contravalorii acestora

Conform prevederilor art. 439⁴ Cod contravenţional, în procesul contravenţional, în scopul înlăturării consecinţelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvîrşirii faptelor contravenţionale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sînt întrunite condiţiile de tragere la răspundere contravenţională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranţă: a) expulzarea; b) demolarea construcţiilor neautorizate şi/sau defrişarea arborilor şi arbuştilor; c) confiscarea specială; d) suspendarea dreptului de a conduce vehicule/ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor.

Potrivit art. 439⁷ alin.(1) – (3) Cod contravenţional, confiscarea specială constă în trecerea forţată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sînt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvîrşirea unei contravenţii; b) rezultate din săvîrşirea contravenţiei, precum şi orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvîrşirea unei contravenţii sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deţinute contrar regimului stabilit de legislaţie şi depistate pe parcursul desfăşurării procesului contravenţional; e) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din contravenţii sau din veniturile generate de aceste bunuri. (3) Confiscarea specială se aplică de către instanţa de judecată la demersul agentului constatator.

În cadrul procesului contravențional mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** nu a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Potrivit art. 46 alin. (3) din Constituţia RM, averea dobîndită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobîndirii se prezumă. Bunurile destinate, folosite

sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate numai în condiţiile legii.

Astfel, în şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine faptul că, mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** a fost utilizat la săvârşirea contravenţiei.

La fel, art. 1 al Protocolului nr. 1 al CEDO prevede că: „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional”.

Prin urmare, agentul constatator nu a prezentat instanţei de judecată probe care ar confirma că automobilul dat a fost dobîndit de către ” *****” cu n/î ***** în mod ilicit.

La fel instanța de judecată reține că, în condițiile în care contravenientului i-a fost aplicată o sancţiune contravenţională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, măsura de confiscare în folosul statului a mijlocului de transport de model ” *****” cu n/î *****, nu poate fi apreciată ca fiind una compensatorie pentru stat (interesele statului deja fiind asigurate prin aplicarea amenzii), iar confiscarea mijlocului de transport în beneficiul statului reprezintă încă o pedeapsă care este disproporţională în raport cu gravitatea faptei comise.

De asemenea instanța reține că, deși textul legal permite aplicarea sancțiunii complementare a confiscării mijlocului de transport folosit la săvârșirea contravenției, această măsură a confiscării în materie contravențională ridică probleme referitoare la încălcarea art.1 din Protocolul nr.1 adițional la CEDO.

În acest sens, relevantă este şi jurisprudența CEDO, potrivit căreia simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit, dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (cauza Ismaylov vs Federaţia Rusă din 06.11.2008). Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță şi de pedepsire a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate, la care instanțele trebuie să țină seama că acesta să nu fie vădit disproporțională față de natura și gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării (cauza Bendenoun vs Franţa din 24.02.1994).

Așadar, aplicarea măsurii de confiscare a mijlocului de transport de model ” *****” cu n/î ***** nu va atinge scopul unei pedepse legitime, în cazul respectiv creîndu-se un raport de disproporţionalitate între măsura care se solicită a fi aplicată de către agentul constatator pentru realizarea interesului general şi protecţia acordată individului.

Ținînd cont de cele menţionate mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge demersul agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare Nord al INSP, Vacarciuc Dumitru privind aplicarea sechestrului pe

mijlocul de transport de model ” *****” cu n/î ***** și confiscarea acestuia, ca fiind neîntemeiat.

Totodată, referitor la contestația depusă de către Russu Pavel, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct.1) lit. c) instanţa judecă: toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum cauzele contravenţionale în care agentul constatator, procurorul propun aplicarea unei sancţiuni dintre cele care urmează:- privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate; - privarea de dreptul de a deţine anumite funcţii; - privarea de dreptul special; - munca neremunerată în folosul comunităţii; - arestul contravenţional.

La fel, conform art. 448 Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

Potrivit normei legale citate supra, instanța de judecată reține faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție sau ordonanța procurorului privind pornirea procesului cu privire la contravenție, care au fost expediate unei alte autorități competente de aplicare a sancțiunii contravenționale, nu pot fi supuse contestării. Mai mult decît atît, instanța de judecată punctează faptul că se contestă decizia agentului constatator, nu procesul-verbal cu privire la contravenție. La caz, agentul constatator nu a aplicat nici o decizie de sancționare, ci a remis instanței cauza spre examinare conform competenței materiale.

Având în vedere cele menționate și faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, acest proces-verbal nu poate fi contestat, deoarece legalitatea și veridicitatea acestuia urmează a fi verificată de către instanța ce examinează cauza în fond, astfel, instanța de judecată va respinge contestația depusă de Russu Pavel, ca fiind una inadmisibilă.

Pentru aceste motive şi în conformitate cu art. 233 alin. (1), art.458, art.460, art.462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat Russu Pavel, de săvîrşirea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional.

Procesul contravențional în privința lui Russu Pavel, pornit în temeiul contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravenţional, se încetează în legătură cu împlinirea termenului de prescripție prevăzut la art. 30 Cod contravențional.

Se respinge demersul agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare Nord al INSP, Vacarciuc Dumitru privind aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** și confiscarea acestuia, ca fiind neîntemeiat.

Contestația depusă de către Russu Pavel împotriva procesului-verbal seria MAI nr.06076641 din 02.10.2023 întocmit în privința sa în baza art. 233 alin. (1) Cod contravențional se respinge ca fiind inadmisibilă.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**